

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

27. marts 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 112/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 112/02 Sag C-342/21: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. februar 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1, og bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne, der finder anvendelse på mikropartikler (PM10) i visse zoner i Slovakiet – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode for disse grænseværdier – egnede foranstaltninger) 2

2023/C 112/03 Sag C-402/21, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid m.fl. (Inddragelse af en tyrkisk arbejdstagers opholdsret): Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. februar 2023 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod S samt E og C mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – associeringsaftalen EØF-Tyrkiet – afgørelse nr. 1/80 – artikel 6 og 7 – tyrkiske statsborgere, der allerede er integreret på arbejdsmarkedet i værtsmedlemsstaten, og som har en tilsvarende opholdsret – de nationale myndigheders afgørelse om at inddrage opholdsretten for tyrkiske statsborgere, der har haft lovligt ophold i den pågældende medlemsstat i mere end 20 år, med den begrundelse, at de udgør en aktuel, reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse – artikel 13 – standstill-klausul – artikel 14 – begrundelse – hensynet til den offentlige orden) 3

2023/C 112/04	Sag C-453/21: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. februar 2023 — X-FAB Dresden GmbH & Co. KG mod FC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – artikel 38, stk. 3 – databeskyttelsesrådgiver – forbud mod afskedigelse for at udføre sine opgaver – krav om funktionel uafhængighed – national ordning, der forbyder afskedigelse af en databeskyttelsesrådgiver uden en vægtig grund – artikel 38, stk. 6 – interessekonflikt – kriterier)	4
2023/C 112/05	Sag C-482/21: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. februar 2023 — Euler Hermes SA Magyarországi Fióktelepe mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 90 – afgiftsgrundlag – nedsættelse – forsikringsgiver, der betaler en erstatning til forsikringstagere for ubetalte fordringer inklusive moms – national lovgivning, der nægter denne forsikringsgiver nedsættelse af afgiftsgrundlaget som retssuccessor – princippet om afgiftsneutralitet – effektivitetsprincippet)	4
2023/C 112/06	Sag C-555/21: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. februar 2023 — UniCredit Bank Austria AG mod Verein für Konsumenteninformation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2014/17/EU – forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse – artikel 25, stk. 1 – førtidig indfrielse – forbrugerens ret til en reduktion af de samlede kreditomkostninger, der består af renter og omkostninger i den resterende del af aftalens løbetid – artikel 4, nr. 13) – begrebet »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkrediten« – omkostninger, der ikke er afhængige af aftalens løbetid]	5
2023/C 112/07	Sag C-560/21, KISA: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. februar 2023 — ZS mod Zweckverband »Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen« KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – artikel 38, stk. 3 – databeskyttelsesrådgiver – forbud mod afskedigelse for at udføre sine opgaver – krav om funktionel uafhængighed – national ordning, der forbyder afskedigelse af en databeskyttelsesrådgiver uden en vægtig grund)	6
2023/C 112/08	Sag C-635/21: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. februar 2023 — LB GmbH. mod Hauptzollamt D (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Bremen — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – toldunion – fælles toldtarif – kombineret nomenklatur – tarifering – pos. 9401 – rækkevidde – oppustelige liggesofaer (air loungers))	6
2023/C 112/09	Sag C-668/21, Druvnieks: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. februar 2023 — »Druvnieks« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – landbrug – fælles landbrugspolitik – støtte til udvikling af landdistrikterne – fælles regler – forordning (EU) nr. 1306/2013 – artikel 60 – omgælsesklausul – begrebet »kunstigt skabte betingelser« – afvisning af en støtteansøgning henset til den situation, hvori en virksomhed, der tilhører den samme ejer som den virksomhed, der har ansøgt om den pågældende støtte, befinder sig i)	7
2023/C 112/10	Sag C-688/21: Domstolens dom (Store Afdeling) af 7. februar 2023 — Confédération paysanne m.fl. mod Premier ministre og Ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d’État — Frankrig) [Præjudiciel forelæggelse – miljø – udsætning af genetisk modificerede organismer – direktiv 2001/18/EF – artikel 3, stk. 1 – bilag I B, nr. 1) – anvendelsesområde – undtagelser – traditionelt brugte teknikker/metoder til genetisk modifikation, som gennem lang tid har vist sig sikre – tilfældig in vitro-mutagenese]	8
2023/C 112/11	Sag C-708/21 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. februar 2023 — Évariste Boshab mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – forordning (EF) nr. 1183/2005 – artikel 2b og artikel 9, stk. 2 – afgørelse 2010/788/FUSP – artikel 3, stk. 2, og artikel 9, stk. 2 – opretholdelse af appellansens navn på listerne over omfattede personer og enheder – afgørelse (FUSP) 2019/2109 – gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101)	9

2023/C 112/12	Sag C-713/21, Finanzamt X (Ydelser leveret af en staldejer): Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 9. februar 2023 — A mod Finanzamt X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra c) – begrebet »levering af tjenesteydelser, som foretages mod vederlag« – samlet ydelse, der omfatter opstaldning og træning af heste samt disses deltagelse i konkurrencer – betaling ved overdragelse af halvdelen af den fordring, der svarer til de gevinster, som hidrører fra præmier indtjent af hestene i forbindelse med konkurrencer]	9
2023/C 112/13	Sag C-788/21: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. februar 2023 — Skatteministeriet Departementet mod Global Gravity ApS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Retten i Esbjerg — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse – toldunion – fælles toldtarif – tarifering af varer – kombineret nomenklatur – underposition 7616 99 90 og 8609 00 90 – Tubular Transport Running-system (Tubelock) – begrebet »container«)	10
2023/C 112/14	Sag C-53/22: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. februar 2023 — VZ mod CA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter – direktiv 89/665/EØF – artikel 1, stk. 3 – retlig interesse i søgsmål – adgang til klageprocedurerne – alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af erhvervet på grund af en konkurrencebegrænsende aftale – anden aktør, der endeligt udelukkes fra deltagelse i den pågældende udbudsprocedure, fordi denne ikke opfylder minimumskravene)	11
2023/C 112/15	Forenede sager C-341/21 P og 357/21 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 22. december 2022 — Europa-Kommissionen (C-341/21 P) mod KM, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union og Rådet for Den Europæiske Union (C-357/21 P) mod KM, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet (Appel – artikel 182 i Domstolens procesreglement – personalesager – pension – vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union – artikel 20 i bilag VIII – tildeling af efterladtepension – længstlevende ægtefælle efter en tidligere tjenestemand, der har oppebåret alderspension – ægteskab indgået efter denne tjenestemandens udtræden af tjenesten – betingelse om en minimumsvarighed på fem års ægteskab på datoen for tjenestemandens død – artikel 18 i bilag VIII – ægteskab indgået før tjenestemandens udtræden af tjenesten – betingelse om en minimumsvarighed på kun et års ægteskab – ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 20 i bilag VIII – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 20 – ligebehandlingsprincippet – artikel 21, stk. 1 – princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder – artikel 52, stk. 1 – ingen vilkårlig eller åbenbart uhensigtsmæssig sontring i forhold til det formål, som EU-lovgiver forfølger)	12
2023/C 112/16	Sag C-82/22 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 22. december 2022 — Jean-François Jalkh mod Europa-Parlamentet (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter – artikel 9, tredje afsnit – afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet – åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	13
2023/C 112/17	Sag C-527/22 P: Appel iværksat den 6. august 2022 af Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. juni 2022 i sag T-493/21, Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior mod Kommissionen	13
2023/C 112/18	Sag C-649/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spanien) den 14. oktober 2022 — XXX mod Randstad Empleo SA, Serveo Servicios SA og Axa Seguros Generales SA de Seguros y Reaseguros	14
2023/C 112/19	Sag C-673/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 1 de Sevilla (Spanien) den 27. oktober 2022 — CCC mod Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) og Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	14
2023/C 112/20	Sag C-687/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Alicante (Spanien) den 7. november 2022 — Julieta og Rogelio mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria	15
2023/C 112/21	Sag C-704/22 P: Appel iværksat den 16. november 2022 af Den Europæiske Investeringsbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 7. september 2022 i sag T-651/20, KL mod EIB	16

2023/C 112/22	Sag C-705/22 P: Appel iværksat den 16. november 2022 af Den Europæiske Investeringsbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 7. september 2022 i sag T-751/20, KL mod EIB	16
2023/C 112/23	Sag C-708/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 16. november 2022 — Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne — ASOPROVAC mod Administración General del Estado	16
2023/C 112/24	Sag C-726/22 P: Appel iværksat den 24. november 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 14. september 2022 i de forenede sager T-371/20 og T-554/20, Pollinis France mod Kommissionen	17
2023/C 112/25	Sag C-741/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 2. december 2022 — Casino de Spa SA m.fl.	18
2023/C 112/26	Sag C-747/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Bergamo (Italien) den 7. december 2022 — KH mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)	20
2023/C 112/27	Sag C-758/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 15. december 2022 — Bayerische Ärzteversorgung, Bayerische Architektenversorgung, Bayerische Apothekerversorgung, Bayerische Rechtsanwalts- und Steuerberaterversorgung og Bayerische Ingenieurversorgung-Bau m. Psychotherapeutenversorgung mod Deutsche Bundesbank	20
2023/C 112/28	Sag C-759/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 15. december 2022 — Sächsische Ärzteversorgung mod Deutsche Bundesbank	22
2023/C 112/29	Sag C-763/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal judiciaire de Marseille (Frankrig) den 16. december 2022 — Procureur de la République mod OP	23
2023/C 112/30	Sag C-766/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht München (Tyskland) den 16. december 2022 — WD mod Allane SE	23
2023/C 112/31	Sag C-771/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Østrig) den 19. december 2022 — Bundesarbeitskammer mod HDI Global SE	24
2023/C 112/32	Sag C-774/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 21. december 2022 — JX mod FTI Touristik GmbH	25
2023/C 112/33	Sag C-778/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 22. december 2022 — flightright GmbH mod TAP Portugal	25
2023/C 112/34	Sag C-785/22 P: Appel iværksat den 27. december 2022 af Eulex Kosovo til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. oktober 2022 i sag T-242/17 RENV, SC mod Eulex Kosovo	26
2023/C 112/35	Sag C-35/23, Greislzel: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 25. januar 2023 — fader mod moder	27
2023/C 112/36	Sag C-44/23 P: Appel iværksat den 27. januar 2023 af Kurdistan Workers' Party (PKK) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. november 2022 i de forenede sager T-316/14 RENV og T-148/19, PKK mod Rådet	27
2023/C 112/37	Sag C-304/22: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. december 2022 — PM mod Senatsverwaltung für Justiz og Vielfalt und Antidiskriminierung, <i>procesdeltager</i> : CM (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin — Tyskland)	29

Retten

2023/C 112/38	Sag T-295/20: Rettens dom af 8. februar 2023 — Aquind m.fl. mod Kommissionen (Energi – transeuropæisk energiinfrastruktur – forordning (EU) nr. 347/2013 – delegeret forordning om ændring af listen over projekter af fælles interesse – artikel 172, stk. 2, TEUF – en medlemsstats afslag på godkendelse af et projekt om samkøring af elektricitet med henblik på indrømmelse af status som projekt af fælles interesse – Kommissionens manglende optagelse af projektet på den ændrede liste – begrundelsespligt – princippet om god forvaltningsskik – ligebehandling – retssikkerhed – berettiget forventning – proportionalitet – energichartertraktatens artikel 10)	30
2023/C 112/39	Sag T-522/20: Rettens dom af 8. februar 2023 — Carpatair mod Kommissionen (Statsstøtte – luftfartssektoren – foranstaltninger gennemført af Rumænien til fordel for Timișoara lufthavn – foranstaltninger gennemført af Timișoara lufthavn til fordel for Wizz Air og de luftfartsselskaber, der benytter denne lufthavn – afgørelse, hvorved det fastslås, at der delvist ikke foreligger statsstøtte til fordel for Timișoara lufthavn og de luftfartsselskaber, der benytter denne – lufthavnsafgifter – annullationssøgsmål – regelfastsættende retsakt – individuelt berørt – væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling – umiddelbart berørt – søgsmålsinteresse – formaliteten – artikel 107, stk. 1, TEUF – selektiv karakter – fordel – kriteriet privat aktør)	31
2023/C 112/40	Sag T-538/21: Rettens dom af 8. februar 2023 — PBL og WA mod Kommissionen (Statsstøtte – støtte til fordel for en fodboldklub – afvisning af registrering af en klage indgivet af et af medlemmerne af en fodboldklub – egenskab af interesseret part)	32
2023/C 112/41	Sag T-787/21: Rettens dom af 8. februar 2023 — UniSkin mod EUIPO — Unicskin (UNISKIN by Dr. Søren Frankild) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket UNISKIN by Dr. Søren Frankild – det ældre nationale figurmærke UNICKIN YOUR EFFECTIVE SOLUTION – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem de omtvistede varer og tjenesteydelser – det ældre varemærkes særpræg – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	32
2023/C 112/42	Sag T-24/22: Rettens dom af 8. februar 2023 — Bensoussan mod EUIPO — Lulu's Fashion Lounge (LOULOU STUDIO) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket LOULOU STUDIO – det ældre internationale ordmærke LULU'S – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2017/1001]	33
2023/C 112/43	Sag T-141/22: Rettens dom af 8. februar 2023 — Sport1 mod EUIPO — SFR (SFR SPORT1) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket SFR SPORT 1 – det ældre nationale og internationale figurmærke sport1 – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – fornødent særpræg opnået ved brug – indbyrdes afhængighed mellem faktorer]	34
2023/C 112/44	Sag T-778/21: Rettens kendelse af 9. februar 2023 — Folkertsma mod Kommissionen (Erstatnings-søgsmål – kontrakt om teknisk bistand med henblik på at understøtte overgangen i Bangsamoro (Subatra) – Kommissionens anmodning om, at sagsøgeren erstattes som ekspert – opsigelse af kontrakten mellem den valgte tilbudsgiver og sagsøgeren – ansvar uden for kontraktforhold – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, der tillægger borgerne rettigheder – årsagssammenhæng – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	34
2023/C 112/45	Sag T-81/22: Rettens kendelse af 7. februar 2023 — Euranimi mod Kommissionen (Annullations-søgsmål – dumping – import af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Indien og Indonesien – endelig antidumpingtold – ikke individuelt berørt – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – afvisning)	35
2023/C 112/46	Sag T-117/22 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 1. februar 2023 — Grodno Azot og Khimvolokno Plant mod Rådet (Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus – anmodning om udsættelse af gennemførelsen – ingen uopsættelighed)	36
2023/C 112/47	Sag T-631/22: Rettens kendelse af 30. januar 2023 — Beijing Unicorn Technology mod EUIPO — WD Plus (Gengivelse af en cirkel med to spidser) (EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforment at træffe afgørelse)	36

2023/C 112/48	Sag T-36/23: Sag anlagt den 25. januar 2023 — Stevi og The New York Times mod Kommissionen	37
2023/C 112/49	Sag T-41/23: Sag anlagt den 3. februar 2023 — Pollen + Grace mod EUIPO — Grace Foods (POLLEN + GRACE)	38
2023/C 112/50	Sag T-46/23: Sag anlagt den 6. februar 2023 — Kaili mod Parlamentet og EPPO	39
2023/C 112/51	Sag T-47/23: Sag anlagt den 7. februar 2023 — Vinet Miłosz Jeleń mod EUIPO — The Animal Store, Food and Accessories (WILD INSPIRED)	40
2023/C 112/52	Sag T-52/23: Sag anlagt den 8. februar 2023 — Olive Line International mod EUIPO — Santa Rita Harinas (SANTARRITA)	40
2023/C 112/53	Sag T-53/23: Sag anlagt den 8. februar 2023 — TVR Automotive mod EUIPO — TVR Italia (TVR)	41
2023/C 112/54	Sag T-55/23: Sag anlagt den 8. februar 2023 — Tiendanimal mod EUIPO — Salvana Tiernahrung (SALVAJE)	42
2023/C 112/55	Sag T-56/23: Sag anlagt den 8. februar 2023 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Ahlberg Dollarstore (A'PEAL)	43
2023/C 112/56	Sag T-57/23: Sag anlagt den 9. februar 2023 — Goldair Tourism mod EUIPO — Gkolemis Etaireia (Goldair Tourism)	43
2023/C 112/57	Sag T-58/23: Sag anlagt den 9. februar 2023 — Supermac's mod EUIPO — McDonald's International Property (BIG MAC)	44
2023/C 112/58	Sag T-59/23: Sag anlagt den 10. februar 2023 — DEC Technologies mod EUIPO — Tehnoexport (DEC FLEXIBLE TECHNOLOGIES)	45
2023/C 112/59	Sag T-60/23: Sag anlagt den 9. februar 2023 — Ilovepdf mod EUIPO (ILOVEPDF)	46
2023/C 112/60	Sag T-61/23: Sag anlagt den 10. februar 2023 — Ona Investigación mod EUIPO — Formdiet (BIOPÔLE)	46
2023/C 112/61	Sag T-64/23: Sag anlagt den 13. februar 2023 — Aesculap mod EUIPO– Aeneas (AESKUCARE Food Intolerance)	47
2023/C 112/62	Sag T-65/23: Sag anlagt den 13. februar 2023 — Aesculap mod EUIPO — Aeneas (AESKUCARE)	48
2023/C 112/63	Sag T-66/23: Sag anlagt den 13. februar 2023 — Aesculap mod EUIPO — Aeneas (AESKUCARE Allergy)	48
2023/C 112/64	Sag T-68/23: Sag anlagt den 10. februar 2023 — DEC Technologies mod EUIPO — Tehnoexport (Gengivelse af en firkant med kurver)	49

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2023/C 112/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 104 af 20.3.2023

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 94 af 13.3.2023

EUT C 83 af 6.3.2023

EUT C 71 af 27.2.2023

EUT C 63 af 20.2.2023

EUT C 54 af 13.2.2023

EUT C 45 af 6.2.2023

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. februar 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-342/21) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1, og bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne, der finder anvendelse på mikropartikler (PM10) i visse zoner i Slovakiet – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode for disse grænseværdier – egnede foranstaltninger)

(2023/C 112/02)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lindenthal og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Ondrášiková, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Den Slovakiske Republik har

- tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, sammenholdt med bilag XI til dette direktiv, idet den systematisk og vedvarende har overskredet den daglige grænseværdi, der finder anvendelse på mikropartikler (PM10), fra 2005 til 2019 inklusive, med undtagelse af 2016, i zonen SKBB01, Banská Bystrica-regionen, og, med undtagelse af 2009, 2015 og 2016, i det bymæssige område SKKO0.1.1 Košice, og
- i denne zone og i dette bymæssige område samt i zone SKKO02, Košice-regionen, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i dette direktiv, sammenholdt med bilag XV til direktivet, idet den ikke har fastsat egnede foranstaltninger i sine luftkvalitetsplaner, således at perioden for overskridelse af denne grænseværdi bliver så kort som mulig.

2) Den Slovakiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. februar 2023 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod S samt E og C mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-402/21 ⁽¹⁾), Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid m.fl. (Inddragelse af en tyrkisk arbejdstagers opholdsret)

(Præjudiciel forelæggelse – associeringsaftalen EØF-Tyrkiet – afgørelse nr. 1/80 – artikel 6 og 7 – tyrkiske statsborgere, der allerede er integreret på arbejdsmarkedet i værtsmedlemsstaten, og som har en tilsvarende opholdsret – de nationale myndigheders afgørelse om at inddrage opholdsretten for tyrkiske statsborgere, der har haft lovligt ophold i den pågældende medlemsstat i mere end 20 år, med den begrundelse, at de udgør en aktuel, reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse – artikel 13 – standstill-klausul – artikel 14 – begrundelse – hensynet til den offentlige orden)

(2023/C 112/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E og C

Sagsøgte: S og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Konklusion

- 1) Artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet

skal fortolke således, at

den kan påberåbes af tyrkiske statsborgere, der har rettigheder som omhandlet i denne afgørelses artikel 6 eller artikel 7.

- 2) Artikel 14 i afgørelse nr. 1/80

skal fortolke således, at

tyrkiske statsborgere, der ifølge de kompetente nationale myndigheder i den pågældende medlemsstat udgør en reel, aktuel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, kan påberåbe sig artikel 13 i denne afgørelse for at modsætte sig, at der over for dem anvendes en »ny begrænsning« i denne bestemmelses forstand, der gør det muligt for disse myndigheder at bringe de pågældende tyrkiske statsborgeres opholdsret til ophør af hensyn til den offentlige orden. En sådan begrænsning kan begrundes i henhold til afgørelsens artikel 14, forudsat at den er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte formål om beskyttelse af den offentlige orden, og at den ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette formål.

⁽¹⁾ EUT C 391 af 27.9.2021.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. februar 2023 — X-FAB Dresden GmbH & Co. KG mod FC
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)**

(Sag C-453/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – artikel 38, stk. 3 – databeskyttelsesrådgiver – forbud mod afskedigelse for at udføre sine opgaver – krav om funktionel uafhængighed – national ordning, der forbyder afskedigelse af en databeskyttelsesrådgiver uden en vægtig grund – artikel 38, stk. 6 – interessekonflikt – kriterier)

(2023/C 112/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X-FAB Dresden GmbH & Co. KG

Sagsøgt: FC

Konklusion

- 1) Artikel 38, stk. 3, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter, at en dataansvarlig eller en databehandler kun kan fjerne en databeskyttelsesrådgiver, der er ansat hos den pågældende, fra stillingen af en vægtig grund, selv om fjernelsen ikke er forbundet med denne databeskyttelsesrådgivers udførelse af sine opgaver, for så vidt som en sådan lovgivning ikke bringer gennemførelsen af databeskyttelsesforordningens formål i fare.
- 2) Artikel 38, stk. 6, i forordning 2016/679 skal fortolkes således, at der kan foreligge en »interessekonflikt« som omhandlet i denne bestemmelse, når en databeskyttelsesrådgiver får overdraget andre opgaver eller pligter, der medfører, at vedkommende kan fastlægge formålene med og hjælpemidlerne til behandlingen af personoplysninger hos den dataansvarlige eller databehandleren, hvilket det tilkommer den nationale retsinstans at afgøre fra sag til sag på grundlag af en vurdering af alle relevante omstændigheder, navnlig den dataansvarliges eller databehandlerens organisatoriske struktur og i lyset af alle gældende regler, herunder disse sidstnævntes eventuelle interne regler.

⁽¹⁾ EUT C 490 af 6.12.2021.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. februar 2023 — Euler Hermes SA Magyarországi
Fióktelepe mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel
afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)**

(Sag C-482/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 90 – afgiftsgrundlag – nedsættelse – forsikringsgiver, der betaler en erstatning til forsikringstagere for ubetalte fordringer inklusive moms – national lovgivning, der nægter denne forsikringsgiver nedsættelse af afgiftsgrundlaget som retssuccessor – princippet om afgiftsneutralitet – effektivitetsprincippet)

(2023/C 112/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euler Hermes SA Magyarországi Fióktelepe

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Konklusion

Artikel 90, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, og princippet om afgiftsneutralitet

skal fortolkes således, at

de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter nedsættelsen af afgiftsgrundlaget i tilfælde af ikke-betaling, der er fastsat i denne bestemmelse, ikke finder anvendelse på et forsikringselskab, der inden for rammerne af en forsikringsaftale om kommercielle fordringer som erstatning for en fordrings ikke-betaling har betalt en forsikringstager en del af afgiftsgrundlaget for den omhandlede afgiftspligtige transaktion inklusive moms, til trods for at denne del af fordringen og alle de dermed forbundne rettigheder er blevet overdraget til dette forsikringselskab i henhold til forsikringsaftalen.

(¹) EUT C 471 af 22.11.2021.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. februar 2023 — UniCredit Bank Austria AG mod Verein für Konsumenteninformation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-555/21) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2014/17/EU – forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse – artikel 25, stk. 1 – førtidig indfrielse – forbrugerens ret til en reduktion af de samlede kreditomkostninger, der består af renter og omkostninger i den resterende del af aftalens løbetid – artikel 4, nr. 13) – begrebet »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten« – omkostninger, der ikke er afhængige af aftalens løbetid]

(2023/C 112/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UniCredit Bank Austria AG

Sagsøgt: Verein für Konsumenteninformation

Konklusion

Artikel 25, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorved det bestemmes, at forbrugerens ret til en reduktion af de samlede kreditomkostninger i tilfælde af førtidig indfrielse af kreditten kun omfatter de renter og omkostninger, der er afhængige af kredittens løbetid.

(¹) EUT C 513 af 20.12.2021.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. februar 2023 — ZS mod Zweckverband »Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen« KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-560/21 ⁽¹⁾, KISA)

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – artikel 38, stk. 3 – databeskyttelsesrådgiver – forbud mod afskedigelse for at udføre sine opgaver – krav om funktional uafhængighed – national ordning, der forbyder afskedigelse af en databeskyttelsesrådgiver uden en vægtig grund)

(2023/C 112/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZS

Sagsøgt: Zweckverband »Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen« KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Konklusion

Artikel 38, stk. 3, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter, at en dataansvarlig eller en databehandler kun kan fjerne en databeskyttelsesrådgiver, der er ansat hos den pågældende, fra stillingen af en vægtig grund, selv om fjernelsen ikke er forbundet med denne databeskyttelsesrådgivers udførelse af sine opgaver, for så vidt som en sådan lovgivning ikke bringer gennemførelsen af databeskyttelsesforordningens formål i fare.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 24.1.2022.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. februar 2023 — LB GmbH. mod Hauptzollamt D (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Bremen — Tyskland)

(Sag C-635/21 ⁽¹⁾)

(Præjudiciel forelæggelse – toldunion – fælles toldtarif – kombineret nomenklatur – tarifiering – pos. 9401 – rækkevidde – oppustelige liggesofaer (air loungers))

(2023/C 112/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Bremen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LB GmbH.

Sagsøgt: Hauptzollamt D

Konklusion

Pos. 9401 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1821 af 6. oktober 2016, skal fortolkes således, at den ikke omfatter en slags oppustelig liggesofa, der består af en indre slange af plastfolie og et ydre tekstilhylster af vævet tekstilmateriale.

(¹) EUT C 64 af 7.2.2022.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. februar 2023 — »Druvnieks« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland)

(Sag C-668/21, Druvnieks) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – landbrug – fælles landbrugspolitik – støtte til udvikling af landdistrikterne – fælles regler – forordning (EU) nr. 1306/2013 – artikel 60 – omgælsesklausul – begrebet »kunstigt skabte betingelser« – afvisning af en støtteansøgning henset til den situation, hvori en virksomhed, der tilhører den samme ejer som den virksomhed, der har ansøgt om den pågældende støtte, befinder sig i)

(2023/C 112/09)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Appellant: »Druvnieks« SIA

Procesdeltager: Lauku atbalsta dienests

Konklusion

1) Artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008

skal fortolkes således, at

en situation, hvori de betingelser for afvisningen af en ansøgning om støtte fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), der er fastsat i den nationale lovgivning, ikke er opfyldt med hensyn til den pågældende støtteansøger, men med hensyn til en anden virksomhed, der tilhører den samme ejer som sidstnævnte, og hvis landbrugsvirksomhed ansøgeren har overtaget, kan være omfattet af begrebet »kunstigt skabte betingelser« i denne bestemmelses forstand, for så vidt som det for det første fremgår af et sammenfald af objektive omstændigheder, at det formål, som de nævnte bestemmelser forfølger, ikke er opnået, på trods af, at betingelserne i disse bestemmelser formelt er overholdt, og, for det andet, at der godtgøres et ønske om at drage fordel af EU-bestemmelserne ved kunstigt at skabe de betingelser, der kræves for at opnå denne fordel.

2) Artikel 60 i forordning nr. 1306/2013 skal fortolkes således, at den ikke kan finde anvendelse, når ingen administrativ sanktion er blevet pålagt ansøgeren af den pågældende støtte eller dennes ejer.

(¹) EUT C 37 af 24.1.2022.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 7. februar 2023 — Confédération paysanne m.fl. mod Premier ministre og Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-688/21) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – miljø – udsætning af genetisk modificerede organismer – direktiv 2001/18/EF – artikel 3, stk. 1 – bilag I B, nr. 1) – anvendelsesområde – undtagelser – traditionelt brugte teknikker/metoder til genetisk modifikation, som gennem lang tid har vist sig sikre – tilfældig in vitro-mutagenese]

(2023/C 112/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif Vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33 og Fédération Nature et Progrès

Sagsøgte: Premier ministre og Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Procesdeltager: Fédération française des producteurs d'oléagineux et de protéagineux

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF, sammenholdt med nr. 1) i bilag I B til dette direktiv og i lyset af 17. betragtning hertil,

skal fortolkes således, at

organismer, som er fremstillet ved anvendelse af en mutageneseteknik/ metode, der er baseret på de samme metoder til modifikation af den pågældende organismes genetiske materiale gennem den mutagene agens som en mutageneseteknik/ metode, der traditionelt er blevet brugt i en række anvendelser, og som gennem lang tid har vist sig sikker, men som adskiller sig fra sidstnævnte mutageneseteknik/ metode ved andre karakteristika, principielt er udelukket fra den undtagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, for så vidt som det godtgøres, at disse karakteristika kan medføre modifikationer af denne organismes genetiske materiale, som på grund af deres karakter eller det tempo, hvormed de indtræder, adskiller sig fra de modifikationer, der følger af anvendelsen af sidstnævnte mutageneseteknik/ metode. De virkninger, der er iboende forbundet med in vitro-dyrkning, begrundet imidlertid ikke som sådan, at organismer, der er fremstillet ved in vitro-anvendelse af en mutageneseteknik/ metode, som traditionelt er blevet brugt i en række in vivo-anvendelser, og som gennem lang tid har vist sig sikker henset til disse anvendelser, udelukkes fra denne undtagelse.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 21.1.2022.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. februar 2023 — Évariste Boshab mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-708/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – forordning (EF) nr. 1183/2005 – artikel 2b og artikel 9, stk. 2 – afgørelse 2010/788/FUSP – artikel 3, stk. 2, og artikel 9, stk. 2 – opretholdelse af appellants navn på listerne over omfattede personer og enheder – afgørelse (FUSP) 2019/2109 – gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101)

(2023/C 112/11)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Évariste Boshab (ved advokats T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M.-C. Cadilhac og S. Lejeune, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Évariste Boshab bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 31.1.2022.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 9. februar 2023 — A mod Finanzamt X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-713/21 ⁽¹⁾, Finanzamt X (Ydelser leveret af en staldejer))

[Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra c) – begrebet »levering af tjenesteydelser, som foretages mod vederlag« – samlet ydelse, der omfatter opstaldning og træning af heste samt disses deltagelse i konkurrencer – betaling ved overdragelse af halvdelen af den fordring, der svarer til de gevinster, som hidrører fra præmier indtjent af hestene i forbindelse med konkurrencer]

(2023/C 112/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Finanzamt X

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem

skal fortolkes således, at

en samlet ydelse, der leveres af indehaveren af en træningsstald for konkurrenceheste, og som består i opstaldning og træning af samt deltagelse i konkurrencer med heste, udgør en levering af tjenesteydelser, som foretages mod vederlag i den nævnte bestemmelses forstand, når hesteejeren betaler denne ydelse ved at overdrage halvdelen af fordringen svarende til de gevinster, der hidrører fra de præmier, som hesteejeren har krav på i tilfælde af, at den pågældendes heste vinder eller opnår en præmiegivende placering i forbindelse med en konkurrence.

(¹) EUT C 119 af 14.3.2022.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. februar 2023 — Skatteministeriet Departementet mod Global Gravity ApS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Retten i Esbjerg — Danmark)

(Sag C-788/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – toldunion – fælles toldtarif – tarifiering af varer – kombineret nomenklatur – underposition 7616 99 90 og 8609 00 90 – Tubular Transport Running-system (TubeLock) – begrebet »container«)

(2023/C 112/13)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Retten i Esbjerg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteministeriet Departementet

Sagsøgt: Global Gravity ApS

Konklusion

Underposition 8609 00 90 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif i den affattelse, som følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1001/2013 af 4. oktober 2013,

skal fortolkes således, at

denne underposition ikke omfatter en anordning til transport af rør, der består af et vist antal sæt rørholdere af aluminium, mellem hvilke de rør, som skal transporteres, lægges vinkelret, idet disse sæt rørholdere forbindes med hinanden ved hjælp af to støttestænger af stål udstyret med øjer, idet andre rør herefter kan lægges herpå i henhold til den samme fremgangsmåde, indtil ladningen omfatter det antal rør, der skal transporteres, og idet ladningen herefter afsluttes ved, at der sættes kæder af stål på de støttestænger, som er i hvert af ladningens fire hjørner (gennem de nævnte øjer), for at lette flytningen af den samlede anordning, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 109 af 7.3.2022.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. februar 2023 — VZ mod CA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Sag C-53/22) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter – direktiv 89/665/EØF – artikel 1, stk. 3 – retlig interesse i søgsmål – adgang til klageprocedurerne – alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af erhvervet på grund af en konkurrencebegrænsende aftale – anden aktør, der endeligt udelukkes fra deltagelse i den pågældende udbudsprocedure, fordi denne ikke opfylder minimumskravene)

(2023/C 112/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VZ

Sagsøgt: CA

Procesdeltagere: RT, BO, Regione Lombardia og Regione Liguria

Konklusion

Artikel 1, stk. 3 i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EF af 26. februar 2014,

skal fortolkes således, at

bestemmelsen ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der ikke tillader en aktør, der forhindres i at deltage i en offentlig udbudsprocedure med den begrundelse, at vedkommende ikke opfylder en af de betingelser for deltagelse, der er fastsat i den pågældende udbudsbekendtgørelse, og hvis klage over medtagelsen af denne betingelse heri er blevet afvist ved en retskraftig afgørelse, at anfægte den pågældende ordregivende myndigheds afslag på at annullere afgørelsen om tildeling af denne offentlige kontrakt, efter at det ved en retsafgørelse er blevet fastslået, at både den valgte tilbudsgiver og alle de øvrige tilbudsgivere har deltaget i en aftale, der udgør en overtrædelse af konkurrencereglerne inden for samme sektor som den, der er omfattet af den nævnte offentlige udbudsprocedure

⁽¹⁾ EUT C 148 af 4.4.22.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 22. december 2022 — Europa-Kommissionen (C-341/21 P) mod KM, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union og Rådet for Den Europæiske Union (C-357/21 P) mod KM, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet

(Forenede sager C-341/21 P og 357/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 182 i Domstolens procesreglement – personalesager – pension – vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union – artikel 20 i bilag VIII – tildeling af efterladtepension – længstlevende ægtefælle efter en tidligere tjenestemand, der har oppebåret alderspension – ægteskab indgået efter denne tjenestemandens udtræden af tjenesten – betingelse om en minimumsvarighed på fem års ægteskab på datoen for tjenestemandens død – artikel 18 i bilag VIII – ægteskab indgået før tjenestemandens udtræden af tjenesten – betingelse om en minimumsvarighed på kun et års ægteskab – ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 20 i bilag VIII – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 20 – ligebehandlingsprincippet – artikel 21, stk. 1 – princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder – artikel 52, stk. 1 – ingen vilkårlig eller åbenbart uhensigtsmæssig sondring i forhold til det formål, som EU-lovgiver forfølger)

(2023/C 112/15)

Processprog: tysk

Parter

(Sag C-341/21 P)

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T.S. Bohr og B. Mongin, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: KM (ved Rechtsanwalt M. Müller-Trawinski), Europa-Parlamentet (ved J. Van Pottelberge, som befuldmægtiget), Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Alver og M. Bauer, som befuldmægtigede)

(Sag C-357/21 P)

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Alver og M. Bauer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: KM (ved Rechtsanwalt M. Müller-Trawinski), Europa-Kommissionen (ved T.S. Bohr og B. Mongin, som befuldmægtigede), Europa-Parlamentet (ved J. Van Pottelberge, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 24. marts 2021, KM mod Kommissionen (T-374/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:162), ophæves.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes i det af KM anlagte søgsmål i sag T-374/20.
- 3) KM bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union har afholdt i forbindelse med såvel sag T-374/20 som sagerne C-341/21 P og C-357/21 P.

4) Europa-Parlamentet bærer de omkostninger, som det har afholdt i sag T-374/20.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.8.2022.
EUT C 310 af 2.8.2021.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 22. december 2022 — Jean-François Jalkh mod Europa-Parlamentet

(Sag C-82/22 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter – artikel 9, tredje afsnit – afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet – åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2023/C 112/16)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Jean-François Jalkh (ved avocat F. Wagner)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved A. Dumbrăvan og N. Lorenz, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) Jean-François Jalkh bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 28.3.2022.

Appel iværksat den 6. august 2022 af Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. juni 2022 i sag T-493/21, Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior mod Kommissionen

(Sag C-527/22 P)

(2023/C 112/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior SL (ved avocat D. Luff og avvocato R. Sciaudone)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 14. februar 2023 forkastede Domstolen (Ottende Afdeling) appellen som åbenbart ugrundet, og fastslog at Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior SL skulle bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spanien) den 14. oktober 2022 — XXX mod Randstad Empleo SA, Serveo Servicios SA og Axa Seguros Generales SA de Seguros y Reaseguros

(Sag C-649/22)

(2023/C 112/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XXX

Sagsøgte: Randstad Empleo SA, Serveo Servicios SA og Axa Seguros Generales SA de Seguros y Reaseguros

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2 TEU og artikel 3, litra f), og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en retspraksis, der fortolker den spanske lovgivning således, at begrebet »væsentlige arbejds- og ansættelsesvilkår« ikke omfatter en godtgørelse til en vikar, hvis ansættelseskontrakt er blevet opsagt af vikarbureauet, på grund af, at arbejdstageren er blevet erklæret fuldstændigt og varigt uarbejdsdygtig som følge af en arbejdsulykke, der er sket i den virksomhed, som har benyttet hans tjenester?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19.11.2008 om vikararbejde (EUT 2008, L 327, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 1 de Sevilla (Spanien) den 27. oktober 2022 — CCC mod Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) og Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sag C-673/22)

(2023/C 112/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social nº1 de Sevilla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CCC

Sagsøgte: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) og Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Præjudicielle spørgsmål

Juzgado de lo Social número uno de Sevilla (domstol nr. 1 i arbejds- og socialretlige sager i Sevilla, Spanien) beslutter:

I henhold til artikel 267 TEUF forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5 i og 37. Betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1158 af [20]. juni [2019] om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner og om ophævelse af Rådets direktiv 2010/18/EU ⁽¹⁾:

- i) Er den spanske lovgivers manglende indførelse af en bestemmelse i artikel 48, stk. 2, i Texto Refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores (den konsoliderede lov om arbejdstagere) og i artikel 177, 178 og 179 i Texto Refundido de la Ley General de la Seguridad Social (den konsoliderede affattelse af den almindelige lov om social sikring), der omfatter en vurdering af de særlige behov hos familier med én forælder med hensyn til balancen mellem arbejdsliv og privatliv og påvirker den periode, hvor det er muligt at yde omsorg for det nyfødte barn, sammenlignet med et barn, der er født i en familie med to forældre, hvor de to forældre har en forventning om tildeling af betalt orlov, såfremt begge opfylder betingelserne for tildeling af sociale ydelser, forenelig med dette direktiv, der bl.a. kræver en særlig vurdering af, om barnet er født i en familie med én forælder, med henblik på at fastlægge betingelserne for tildeling af forældreorlov og de nærmere regler herfor?
- ii) Skal reglerne for at afholde orlov i forbindelse med et barns fødsel, betingelserne for tildeling af økonomiske ydelser fra den sociale sikring og ordningen for afholdelse af forældreorlov og navnlig en mulig forlængelse af denne orlov som følge af den omstændighed, at der ikke er andre forældre end den biologiske mor, der yder omsorg for barnet, idet den spanske lovgiver ikke har indført en specifik lovbestemmelse desangående, fortolkes fleksibelt i henhold til EU-retten?

(¹) EUT L 188 af 12.7.2019, s. 79–93.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Alicante (Spanien) den 7. november 2022 — Julieta og Rogelio mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Sag C-687/22)

(2023/C 112/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Alicante

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Julieta og Rogelio

Sagsøgt: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Præjudicielle spørgsmål

- i) Er det muligt at anvende princippet om overensstemmende fortolkning på direktivets artikel 23, stk. 4 (¹), når de faktiske omstændigheder (således som det er tilfældet i den foreliggende sag, henset til datoen for begæringen om gældssanering) har fundet i sted i perioden mellem direktivets ikrafttrædelse og fristen for dets gennemførelse, og den gældende nationale lovgivning (den konsoliderede konkurslov, som affattet ved kongeligt lovdekret nr. 1/2020), ikke er den lovgivning, der gennemfører direktivet (lov nr. 16/22)?
- ii) Er en national lovgivning, såsom den spanske lovgivning, på de betingelser, der er fastsat i den konsoliderede konkurslov (som affattet ved kongeligt lovdekret nr. 1/2020), der ikke indeholder en begrundelse for udelukkelsen af offentligretlige fordringer fra gældssanering, forenelig med direktivets artikel 23, stk. 4 og med de principper, der ligger til grund for dette direktiv med hensyn til gældssanering? For så vidt som denne lovgivning udelukker offentligretlige fordringer fra gældssanering og ikke indeholder en behørig begrundelse, er den da til skade for, eller bringer den forfølgelsen af de i direktivet fastsatte mål i fare?

- iii) Indeholder direktivets artikel 23, stk. 4, en udtømmende og lukket liste over gældskategorier, der kan udelukkes fra gældssanering, eller udgør denne liste derimod blot eksempler, i hvilken forbindelse den nationale lovgiver har absolut frihed til efter eget skøn at bestemme hvilke gældskategorier, der skal kunne udelukkes, forudsat at disse kategorier er behørigt begrundede i henhold til national ret?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1023 af 20.6.2019 om rammer for forebyggende rekonstruktion, gældssanering og udelukkelse og om foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132 (rekonstruktions- og insolvensdirektivet) (EUT 2019, L 172, s. 18).

Appel iværksat den 16. november 2022 af Den Europæiske Investeringsbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 7. september 2022 i sag T-651/20, KL mod EIB

(Sag C-704/22 P)

(2023/C 112/21)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Europæiske Investeringsbank (ved G. Faedo og I. Zanin, som befuldmægtigede, bistået af avocate A. Duron)

Den anden part i appelsagen: KL

Ved kendelse af 30. januar 2023 har Domstolens præsident slettet sag C-704/22 P af Domstolens register og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 16. november 2022 af Den Europæiske Investeringsbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 7. september 2022 i sag T-751/20, KL mod EIB

(Sag C-705/22 P)

(2023/C 112/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Europæiske Investeringsbank (ved G. Faedo og I. Zanin, som befuldmægtigede, bistået af avocate A. Duron)

Den anden part i appelsagen: KL

Domstolens præsident har ved kendelse af 30. januar 2023 besluttet, at sag C-705/22 P skal slettes af Domstolens register, og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 16. november 2022 — Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne — ASOPROVAC mod Administración General del Estado

(Sag C-708/22)

(2023/C 112/23)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne — ASOPROVAC

Sagsøgt: Administración General del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4 og artikel 32, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ af 17. december 2013 og artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽²⁾ af 17. december 2013 fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national bestemmelse såsom Real Decreto 41/2021 (kongeligt dekret nr. 41/2021), som for at undgå kunstigt skabte betingelser for bevilling af offentligt ejede permanente græsarealer til fælles brug til modtagere, som ikke bruger dem, fastsætter, at græsningsaktiviteten kun er støtteberettiget, hvis den udføres med dyr fra egen bedrift?
- 2) Skal artikel 60 i den nævnte forordning (EU) nr. 1306/2013 med hensyn til kunstigt skabte betingelser for opnåelse af støtte fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national bestemmelse såsom kongeligt dekret nr. 41/2021, som fastsætter en formodning for kunstigt skabte betingelser i tilfælde, hvor landbrugsaktiviteten vedrørende græsning på offentligt ejede permanente græsarealer til fælles udnyttelse udføres med dyr, som ikke henhører under støttemodtagerens egen bedrift?
- 3) Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i den nævnte forordning (EU) nr. 1307/2013 fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national bestemmelse såsom kongeligt dekret nr. 1075/2014 af 19. december, hvorefter græsning på landbrugsarealer ikke kan kvalificeres som en aktivitet med henblik på bevarelse af et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning?
- 4) Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i førnævnte forordning (EU) nr. 1307/2013 fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national bestemmelse såsom kongeligt dekret nr. 1075/2014 af 19. december, hvorefter personer, der er eneindehavere af en ikke-eksklusiv ret til græsning på landejendomme, som de ikke ejer, og overdrager denne ret til en tredjemand, for at denne kan udnytte græsarealerne til foder til sin besætning, ikke udøver en landbrugsaktivitet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), nr. i)?
- 5) Skal artikel 4, stk. 1, litra b) og c), i d forordning (EU) nr. 1307/2013 fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national bestemmelse såsom kongeligt dekret nr. 1075/2014 af 19. december, hvorefter personer, der er eneindehavere af en ikke-eksklusiv ret til græsning på landejendomme, som de ikke ejer, ikke kan anses for at drive de græsarealer, som er genstanden for denne græsningsret, i forbindelse med udøvelsen af aktiviteter med henblik på bevarelse af landbrugsarealer i en stand, der gør dem egnet til græsning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

**Appel iværksat den 24. november 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Sjette Udvidede Afdeling) den 14. september 2022 i de forenede sager T-371/20 og T-554/20, Pollinis
France mod Kommissionen**

(Sag C-726/22 P)

(2023/C 112/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude, C. Ehrbar og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Pollinis France

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Pollinis France tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med de forenede sager T-371/20 og T-554/20 og appellen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har Europa-Kommissionen fremsat to anbringender:

1. Retten anlagde en urigtig fortolkning af begrebet »sag, hvori der endnu ikke er truffet afgørelse af institutionen« som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001.

Retten foretog en urigtig anvendelse af begrebet »sag, hvori der endnu ikke er truffet afgørelse af institutionen«, ved at begrænse anvendelsen af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 til de sager, der er forelagt til drøftelse i institutionen, eller som snarest vil blive forelagt til drøftelse.

2. Retten begik en retlig fejl, da den foretog en vurdering af, om »dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces« som omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001. Det andet anbringende er opdelt i to led.

For det første foretog Retten sin egen fortolkning af de omtvistede afgørelser og anførte en selvmodsigende begrundelse.

For det andet afviste Retten med urette, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, og standardforretningsordenen for udvalg var relevante for vurderingen af, om »dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces«. Desuden anvendte Retten ikke de korrekte retlige kriterier til at vurdere de relevante omstændigheder, og den undlod at vurdere de relevante omstændigheder som led i en række samstemmende indicier.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 2. december 2022 — Casino de Spa SA m.fl.

(Sag C-741/22)

(2023/C 112/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Casino de Spa SA m.fl.

Sagsøgt: État belge (SPF Finances)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 135, stk. 1, litra i), i Rådets direktiv 2006/112 af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og princippet om neutralitet fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat — såfremt der er tale om sammenlignelige tjenesteydelser — behandler de onlinelotterier, som udbydes af det nationale lotteri, en statslig institution, og som er momsfrataget, anderledes end andre onlinehasardspil, som udbydes af private erhvervsdrivende, og som er momspligtige?

- 2) Skal den nationale domstol — i fortsættelse af svaret på det foregående spørgsmål — for at afgøre, om der er tale om to sammenlignelige kategorier, der konkurrerer indbyrdes og skal behandles ens med hensyn til momsen, eller om der er tale om to forskellige kategorier, der giver mulighed for forskellig behandling, alene tage hensyn til, om de to former for spil konkurrerer indbyrdes eller ej set fra gennemsnitsforbrugers synsvinkel, for så vidt som tjenesteydelserne er sammenlignelige, når de har ensartede egenskaber og tjener samme behov ud fra et forbrugersynspunkt på grundlag af et kriterium om sammenlignelig anvendelse, og når de foreliggende forskelle ikke på væsentlig måde påvirker gennemsnitsforbrugers afgørelse om at anvende den ene eller anden af disse ydelser (substitutionskriterium), eller skal den tage hensyn til andre kriterier såsom forekomsten af skønsbeføjelser hos en medlemsstat til at momsfritage visse særskilte spillkategorier, mens andre pålægges moms, lotteriers placering i en særskilt spillkategori, der er omfattet af momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra i), de forskellige retlige rammer, der finder anvendelse på Loterie Nationale (det nationale belgiske lotteri) og andre hasardspil, de forskellige tilsynsmyndigheder eller samfundsmæssige mål og målet om beskyttelse af spillerne, der forfølges med lovgivningen vedrørende det nationale lotteri?
- 3) Skal princippet om loyalt samarbejde, der er sikret ved artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112 af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og i givet fald effektivitetsprincippet, fortolkes således, at det tillader en medlemsstats forfatningsdomstol — på eget initiativ og uden præjudiciel forelæggelse i henhold til artikel 267 TEUF — på grundlag af en bestemmelse i national ret — i den foreliggende sag artikel 8 i loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle (særlov af 6.1.1989 om forfatningsdomstolen) — at opretholde den hidtidige virkning af nationale momsbestemmelser, som er kendt i strid med den nationale forfatning og af den grund er blevet annulleret, og hvis uforenelighed med EU-retten ligeledes er blevet påberåbt til støtte for annullationssøgsmålet for den nationale domstol, uden at denne imidlertid har behandlet dette klagepunkt, idet den pågældende forfatningsdomstol i generelle vendinger har baseret sig på »de budgetmæssige og administrative vanskeligheder, som en tilbagebetaling af den allerede betalte moms ville indebære«, og dermed fuldstændig har frataget de momspligtige retten til tilbagebetaling af den moms, der er opkrævet i strid med EU-retten?
- 4) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, ønskes det oplyst, om de samme bestemmelser og principper, navnlig fortolket i lyset af dom af 10. april 2008, Marks & Spencer, C-309/06, hvorefter de almindelige EU-retlige principper, herunder princippet om afgiftsneutralitet, giver den erhvervsdrivende, som har leveret varer eller tjenesteydelser, ret til tilbagebetaling af de beløb, som fejlagtigt er opkrævet vedrørende disse leveringer (dom af 10.4.2008, Marks & Spencer, C-309/06), pålægger den berørte medlemsstat at tilbagebetale de afgiftspligtige den moms, der er opkrævet i strid med EU-retten, når denne omstændighed, som i den foreliggende sag, efterfølgende måtte følge af en afgørelse truffet af Domstolen, hvori det som svar på en præjudiciel forelæggelse udtales, dels at de annullerede nationale bestemmelser er uforenelige med Rådets direktiv 2006/112 af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, dels at Cour constitutionnelles (forfatningsdomstol) afgørelse om at opretholde den hidtidige virkning af de bestemmelser, som den selv har annulleret, er uforenelig med EU-retten?
- 5) Giver den forskellige behandling af lotterierne, uanset om disse er fysiske eller online, og alle de øvrige online spil- og væddemål, som blev indført ved artikel 29, 30, 31, 32, 33 og 34 i loi-programme du 1er juillet 2016 (programlov af 1.7.2016), som Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) annullerede ved dom nr. 34/2018 af 22. marts 2018, men hvis virkninger den opretholdt efter denne dato for de i perioden fra den 1. juli 2016 til den 21. maj 201[8] allerede erlagte afgifter, udbydere af disse lotterier en gunstig selektiv fordel, hvormed den udgør støtte ydet af den belgiske stat eller ved hjælp af belgiske statsmidler, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder, og som er uforenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?
- 6) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om den pligt, der påhviler medlemsstaterne til at sikre rettighederne for de borgere, som er blevet berørt af den ulovlige iværksættelse af den omhandlede støtte, således som denne pligt følger af navnlig dom af 5. oktober 2006, Transalpine Ölleitung in Österreich, C-368/04, princippet om loyalt samarbejde og de almindelige EU-retlige principper, herunder princippet om afgiftsneutralitet, der giver den erhvervsdrivende, som har leveret varer eller tjenesteydelser, ret til tilbagebetaling af de beløb, som fejlagtigt er opkrævet vedrørende disse leveringer (dom af 10.4.2008, Marks & Spencer, C-309/06), gør det muligt for de afgiftspligtige, som har faktureret momsen på basis af den ulovlige statsstøtte, at få tilbagebetalt et beløb svarende til den betalte afgift i form af erstatning for den påførte skade?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Bergamo (Italien) den 7. december 2022 — KH mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sag C-747/22)

(2023/C 112/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Bergamo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KH

Sagsøgt: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 29 og 26 i direktiv 2011/95⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 2, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 4/2019, der fastsætter kravet om ti års bopæl i Italien, ud over kravet om bopæl i landet uafbrudt i de sidste to år på tidspunktet for ansøgningen, for at modtage en ydelse til bekæmpelse af fattigdom, til støtte i forbindelse med adgang til beskæftigelse og til social integration såsom »borgerløn«?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2011, L 337, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 15. december 2022 — Bayerische Ärzteversorgung, Bayerische Architektenversorgung, Bayerische Apothekerversorgung, Bayerische Rechtsanwalts- und Steuerberaterversorgung og Bayerische Ingenieurversorgung-Bau m. Psychotherapeutenversorgung mod Deutsche Bundesbank

(Sag C-758/22)

(2023/C 112/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere og revisionsappellanter: Bayerische Ärzteversorgung, Bayerische Architektenversorgung, Bayerische Apothekerversorgung, Bayerische Rechtsanwalts- und Steuerberaterversorgung og Bayerische Ingenieurversorgung-Bau m. Psychotherapeutenversorgung

Sagsøgt og revisionsindstævnt: Deutsche Bundesbank

Præjudicielle spørgsmål

Spørgsmål med henblik på fortolkning af forordning (EU) 2018/231 og forordning (EU) nr. 549/2013⁽¹⁾:

1. a) Kræver nr. 3.19, stk. 1, litra b), i bilag A til ENS-forordningen, at alle forbrugere af de af producenten tilbudte produkter frit kan vælge, om de vil købe eller ikke og træffe deres valg på grundlag af de krævede priser?

Såfremt dette besvares benægtende:

- b) Er det i tilfælde, hvor det store flertal af disse forbrugere uden at have en sådan beslutningsfrihed modtager produkter fra producenten i et omfang svarende til mere end halvdelen af dennes produktionsværdi på grundlag af et lovbestemt obligatorisk medlemskab og skal betale obligatoriske bidrag i en størrelse, der er fastsat af producenten, tilstrækkeligt for at opfylde bestemmelsens krav, at et mindretal har mulighed for frivilligt at melde sig ind hos producenten og har gjort brug af denne mulighed for at modtage produkterne mod samme bidrag som de obligatoriske medlemmer?
2. Foreligger der altid en markedsrettet produktion til økonomisk signifikante priser som omhandlet i nr. 3.17 — 3.19. i bilag A til ENS-forordningen, hvis det i nr. 3.19, stk. 3, tredje og fjerde punktum, i bilag A til ENS-forordningen definerede »50 %-kriterium«, som indebærer, at enhedens omsætning dækker mindst 50 % af dens omkostninger over en sammenhængende flerårig periode, er opfyldt, eller skal dette kriterium ikke forstås som en (i sig selv) tilstrækkelig betingelse, men derimod som en nødvendig betingelse, der følger sig til de to betingelser, der er fastsat i nr. 3.19, stk. 1, andet punktum, litra a) og b), i bilag A til ENS-forordningen?
3. Skal der ved prøvelsen af, om institutionelle enheder er markedsproducenter i henhold til nr. 3.24 i bilag A til ENS-forordningen, foruden nr. 3.17, 3.19 og 3.26 i bilag A til ENS-forordningen også ske anvendelse af de yderligere krav, der er fastsat i nr. 1.37, stk. 2, i bilag A til ENS-forordningen?
4. a) Er det i henhold til nr. 2 107 i bilag A til ENS-forordningen en obligatorisk betingelse for at klassificere en institutionel enhed i delsektor S.129, at alle dens ydelser til samtlige deltagere sker på grundlag af en aftale?

Såfremt dette er tilfældet:

- b) Er kravet om et aftalemæssigt grundlag for ydelsen i denne forstand allerede opfyldt, hvis den institutionelle enheds obligatoriske medlemskab, obligatoriske bidrag og obligatoriske ydelser ganske vist er fastsat af det offentlige gennem vedtægter, men også obligatoriske medlemmer gennem frivillige bidrag kan opnå ret til supplerende ydelser?
5. Skal artikel 1, nr. 1), tredje punktum, litra f), i forordning (EU) nr. 2018/231 fortolkes således, at den kun undtager de institutionelle enheder fra begrebet pensionskasser i denne bestemmelses første punktum, som opfylder begge de i nr. 2 117 i bilag A til ENS-forordningen nævnte kriterier, eller omfatter denne undtagelse også andre institutionelle enheder, som i henhold til nr. 17.43 i bilag A til ENS-forordningen skal anses for socialforsikringspensioner, uden at opfylde alle kravene i nr. 2 117 i bilag A til ENS-forordningen?
6. a) Betegner begrebet offentlig forvaltning og service i nr. 2 117, litra b), og nr. 17.43 i bilag A til ENS-forordningen kun den pågældende hovedforvaltningsenhed, eller omfatter det også pensionskasser med ret til selvforvaltning og selvstændigt regnskab, som er oprettet på lovmæssigt grundlag, er juridisk selvstændige, organiseret på basis af obligatorisk medlemskab og bidragsfinansierede?

Såfremt sidstnævnte er tilfældet:

- b) Indebærer ansvaret for institutionens forvaltning hvad angår indbetaling og godkendelse af bidrag og ydelser, i nr. 2 117, litra b) i bilag A til ENS-forordningen en beløbsmæssig fastlæggelse, eller er det tilstrækkeligt, hvis en lov regulerer de risici, der som minimum skal sikres, og minimumsniveauet for sikringen samt principper og grænser for opkrævningen af bidrag, men overlader beregningen af bidrag og ydelser til pensionskassen inden for denne ramme?
- c) Omfatter begrebet offentlig enhed som omhandlet i nr. 20.39 i bilag A til ENS-forordningen kun institutionelle enheder, som opfylder samtlige krav i nr. 20.10 og 20.12 i bilag A til ENS-forordningen?

(¹) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2018/231 af 26.1.2018 om statistiske rapporteringskrav for pensionskasser (ECB/2018/2) (EUT 2018, L 45, s. 3) sammenholdt med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21.5.2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT 2013, L 174, s. 1, herefter »ENS-forordningen«).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den
15. december 2022 — Sächsische Ärzteversorgung mod Deutsche Bundesbank**

(Sag C-759/22)

(2023/C 112/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger og revisionsappellant: Sächsische Ärzteversorgung

Sagsøgt: Deutsche Bundesbank

Præjudicielle spørgsmål

Spørgsmål med henblik på fortolkning af forordning (EU) 2018/231 og forordning (EU) nr. 549/2013 ⁽¹⁾:

1. a) Kræver nr. 3.19, stk. 1, litra b), i bilag A til ENS-forordningen, at alle forbrugere af de af producenten tilbudte produkter frit kan vælge, om de vil købe eller ikke og træffe deres valg på grundlag af de krævede priser?

Såfremt dette besvares benægtende:

- b) Er det i tilfælde, hvor det store flertal af disse forbrugere uden at have en sådan beslutningsfrihed modtager produkter fra producenten i et omfang svarende til mere end halvdelen af dennes produktionsværdi på grundlag af et lovbestemt obligatorisk medlemskab og skal betale obligatoriske bidrag i en størrelse, der er fastsat af producenten, tilstrækkeligt for at opfylde bestemmelsens krav, at et mindretal har mulighed for frivilligt at melde sig ind hos producenten og har gjort brug af denne mulighed for at modtage produkterne mod samme bidrag som de obligatoriske medlemmer?
2. Foreligger der altid en markedsrettet produktion til økonomisk signifikante priser som omhandlet i nr. 3.17 — 3.19. i bilag A til ENS-forordningen, hvis det i nr. 3.19, stk. 3, tredje og fjerde punktum, i bilag A til ENS-forordningen definerede »50 %-kriterium«, som indebærer, at enhedens omsætning dækker mindst 50 % af dens omkostninger over en sammenhængende flerårig periode, er opfyldt, eller skal dette kriterium ikke forstås som en (i sig selv) tilstrækkelig betingelse, men derimod som en nødvendig betingelse, der føjer sig til de to betingelser, der er fastsat i nr. 3.19, stk. 1, andet punktum, litra a) og b), i bilag A til ENS-forordningen?
3. Skal der ved prøvelsen af, om institutionelle enheder er markedsproducenter i henhold til nr. 3.24 i bilag A til ENS-forordningen, foruden nr. 3.17, 3.19 og 3.26 i bilag A til ENS-forordningen også ske anvendelse af de yderligere krav, der er fastsat i nr. 1.37, stk. 2, i bilag A til ENS-forordningen?
4. a) Er det i henhold til nr. 2 107 i bilag A til ENS-forordningen en obligatorisk betingelse for at klassificere en institutionel enhed i delsektor S.129, at alle dens ydelser til samtlige deltagere sker på grundlag af en aftale?

Såfremt dette er tilfældet:

- b) Er kravet om et aftalemæssigt grundlag for ydelsen i denne forstand allerede opfyldt, hvis den institutionelle enheds obligatoriske medlemskab, obligatoriske bidrag og obligatoriske ydelser ganske vist er fastsat af det offentlige gennem vedtægter, men også obligatoriske medlemmer gennem frivillige bidrag kan opnå ret til supplerende ydelser?
5. Skal artikel 1, nr. 1), tredje punktum, litra f), i forordning (EU) nr. 2018/231 fortolkes således, at den kun undtager de institutionelle enheder fra begrebet pensionskasser i denne bestemmelses første punktum, som opfylder begge de i nr. 2 117 i bilag A til ENS-forordningen nævnte kriterier, eller omfatter denne undtagelse også andre institutionelle enheder, som i henhold til nr. 17.43 i bilag A til ENS-forordningen skal anses for socialforsikringspensioner, uden at opfylde alle kravene i nr. 2 117 i bilag A til ENS-forordningen?

6. a) Betegner begrebet offentlig forvaltning og service i nr. 2 117, litra b), og nr. 17.43 i bilag A til ENS-forordningen kun den pågældende hovedforvaltningsenhed, eller omfatter det også pensionskasser med ret til selvforvaltning og selvstændigt regnskab, som er oprettet på lovmæssigt grundlag, er juridisk selvstændige, organiseret på basis af obligatorisk medlemskab og bidragsfinansierede?

Såfremt sidstnævnte er tilfældet:

- b) Indebærer ansvaret for institutionens forvaltning hvad angår indbetaling og godkendelse af bidrag og ydelser, i nr. 2 117, litra b) i bilag A til ENS-forordningen en beløbsmæssig fastlæggelse, eller er det tilstrækkeligt, hvis en lov regulerer de risici, der som minimum skal sikres, og minimumsniveauet for sikringen samt principper og grænser for opkrævningen af bidrag, men overlader beregningen af bidrag og ydelser til pensionskassen inden for denne ramme?
- c) Omfatter begrebet offentlig enhed som omhandlet i nr. 20.39 i bilag A til ENS-forordningen kun institutionelle enheder, som opfylder samtlige krav i nr. 20.10 og 20.12 i bilag A til ENS-forordningen?

(¹) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2018/231 af 26.1.2018 om statistiske rapporteringskrav for pensionskasser (ECB/2018/2) (EUT 2018, L 45, s. 3) sammenholdt med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21.5.2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT 2013, L 174, s. 1, herefter »ENS-forordningen«).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal judiciaire de Marseille (Frankrig) den 16. december 2022 — Procureur de la République mod OP

(Sag C-763/22)

(2023/C 112/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal judiciaire de Marseille

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Procureur de la République

Sagsøgt: OP

Præjudicielt spørgsmål

Er Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (¹) til hinder for, at en medlemsstats lovgivning tillægger en statslig myndighed kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt en europæisk arrestordre eller en anmodning om udlevering fremsat sideløbende af et tredjeland skal fuldbyrdes, uden mulighed for appel?

(¹) EUT 2002, L 190, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht München (Tyskland) den 16. december 2022 — WD mod Allane SE

(Sag C-766/22)

(2023/C 112/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WD

Sagsøgt: Allane SE

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er aftaler om leasing af et motorkøretøj, der er indgået med en forbruger med afregning pr. kilometer og en løbetid på 24 måneder, tjenesteydelser i form af »biludlejning«, og er aftalerne som følge heraf omfattet af den undtagelse til fortrydelsesret ved fjernsalg, der er opstillet i artikel 16, litra l), i direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares benægtende:

Er aftaler om leasing af et motorkøretøj, der er indgået med en forbruger med afregning pr. kilometer, aftaler om finansielle tjenesteydelser som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 2002/65/EF ⁽²⁾ og gentaget i artikel 2, nr. 12), i direktiv 2011/83/EU?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT 2011, L 304, s. 64).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23.9.2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF (EFT 2002, L 271, s. 16)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Østrig) den 19. december 2022 — Bundesarbeitskammer mod HDI Global SE

(Sag C-771/22)

(2023/C 112/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bezirksgericht für Handelssachen Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesarbeitskammer

Sagsøgt: HDI Global SE

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾ af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF fortolkes således, at betalinger, som en rejsende har erlagt til rejsearrangøren inden rejsens begyndelse, kun er sikrede, hvis rejsen som følge af insolvensen ikke finder sted, eller er også betalinger, som er erlagt til rejsearrangøren inden indledningen af insolvensbehandlingen, sikrede, hvis den rejsende inden insolvensens indtræden opsiges rejseaftalen på grund af usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 12 i direktiv 2015/2302?
- 2) Skal artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF fortolkes således, at betalinger, som en rejsende har erlagt til rejsearrangøren inden rejsens begyndelse, er sikrede, hvis den rejsende inden rejsen og inden insolvensens indtræden opsiges rejseaftalen på grund af usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 12 i direktiv 2015/2302, men insolvensen ville være indtruffet under den reserverede rejse?

- 3) Skal artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF fortolkes således, at betalinger, som en rejsende har erlagt til rejsearrangøren inden rejsens begyndelse, er sikrede, hvis den rejsende inden rejsen og inden insolvensens indtræden opsigter rejseaftalen på grund af usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 12 i direktiv 2015/2302, og rejsearrangørens insolvens er indtruffet som følge af disse usædvanlige omstændigheder?

(¹) EUT 2015, L 326, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 21. december 2022 — JX mod FTI Touristik GmbH

(Sag C-774/22)

(2023/C 112/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JX

Sagsøgt: FTI Touristik GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 (¹) af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at bestemmelsen foruden at regulere den internationale kompetence også fastsætter en regel om de nationale domstoles stedlige kompetence i sager om rejsekontrakter, som skal overholdes af den ret, der træffer afgørelse i sagen, når såvel forbrugeren i sin egenskab af rejsende som hans kontrahent, rejsearrangøren, har deres bopæl i samme medlemsstat, men rejsemålet ikke ligger i denne medlemsstat, men i udlandet (såkaldte »uægte indlandssager«), med den konsekvens, at forbrugeren som supplement til de nationale kompetenceregler kan anlægge sag mod rejsearrangøren vedrørende kontrakten ved retten på det sted, hvor han har sin bopæl?

(¹) EUT 2012, L 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 22. december 2022 — flihtright GmbH mod TAP Portugal

(Sag C-778/22)

(2023/C 112/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: flihtright GmbH

Sagsøgt: TAP Portugal

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at et luftfartsselskab skal tilbyde en passager, der som følge af en usædvanlig omstændighed ikke har nået en tilsluttet flyforbindelse, en omlægning af rejsen ved førstgivne lejlighed — en omstigningsforbindelse uden »check-through« — hvormed passagererne ankommer til deres bestemmelsessted 5 timer og 15 minutter tidligere i forhold til en senere direkte forbindelse den efterfølgende dag, men dog fortsat med en forsinkelse på 18 timer og 15 minutter, og hvormed de desuden skal benytte tre flyvninger i stedet for én direkte flyvning og i begge omstigningslufthavne skal hente deres bagage, forlade securityområdet og checke ind på de nye flyvninger to timer før det planmæssige afgangstidspunkt samt aflevere deres bagage og efterfølgende gennemgå sikkerhedskontrollen, idet to af disse flyvninger udføres af brasilianske indenrigsluftfartsselskaber, hvoraf det ene er et såkaldt »lavprisselskab«?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 — Erklæring fra Kommissionen (EUT 2004, L 46, s. 1).

Appel iværksat den 27. december 2022 af Eulex Kosovo til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. oktober 2022 i sag T-242/17 RENV, SC mod Eulex Kosovo

(Sag C-785/22 P)

(2023/C 112/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Eulex Kosovo (ved L.-G. Wigemark, som befuldmægtiget, og avocate E. Raoult)

Den anden part i appelsagen: SC

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og den appellerede dom ophæves i sin helhed.
- Sagen afvises i sin helhed.
- SC tilpligtes at betale sagsomkostningerne i sag T-242/17, C-730/18 og T-242/17 RENV og sagsomkostningerne i forbindelse med denne appel.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremført flere grupper af bemærkninger vedrørende den appellerede dom:

- bemærkninger om Rettens betragtninger vedrørende antageligheden af SC's påstande
 - bemærkninger om Rettens konklusioner i udeblivelsesdommen vedrørende Rettens kompetence og antageligheden af SC's stævning
 - indvendinger mod Rettens vurdering af sagens realitet
 - bemærkninger om Rettens konklusioner vedrørende SC's erstatningskrav.
-

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland)
den 25. januar 2023 — fader mod moder**

(Sag C-35/23, Greislzel ⁽¹⁾)

(2023/C 112/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: fader

Sagsøgt og appelindstævnt: moder

Procesdeltagere: barnet L og advokat (bisidder)

Præjudicielle spørgsmål

Er regleringsmekanismen i artikel 10 og 11 i forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽²⁾ (Bruxelles IIa-forordningen) begrænset til sager i det indbyrdes forhold mellem EU-medlemsstater?

Konkret:

1. Finder Bruxelles IIa-forordningens artikel 10 anvendelse med den konsekvens, at retterne i den hidtidige opholdsstat bevarer deres kompetence, hvis barnet før fjernelsen havde sit sædvanlige opholdssted i en EU-medlemsstat (Tyskland), og sagen om tilbagegivelse i henhold til Haagerkonventionen af 1980 blev ført mellem en EU-medlemsstat (Polen) og et tredjeland (Schweiz), og tilbagegivelse af barnet blev afslået i denne sag?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

2. Hvilke krav skal der i forbindelse med Bruxelles IIa-forordningens artikel 10, litra b), stilles til godtgørelsen af den fortsatte kompetence?
3. Finder Bruxelles IIa-forordningens artikel 11, stk. 6-8, også anvendelse ved gennemførelse af en tilbagegivelsessag i henhold til Haagerkonventionen af 1980 i forholdet mellem et tredjeland og en EU-medlemsstat som tilflugtsstat, såfremt barnet før fjernelsen havde sit sædvanlige opholdssted i en anden EU-medlemsstat?

⁽¹⁾ Den forelæggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT 2003, L 338, s. 1).

**Appel iværksat den 27. januar 2023 af Kurdistan Workers' Party (PKK) til prøvelse af dom afsagt af
Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. november 2022 i de forenede sager T-316/14 RENV og
T-148/19, PKK mod Rådet**

(Sag C-44/23 P)

(2023/C 112/36)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kurdistan Workers' Party (PKK) (ved advocates A.M. van Eik og T. Buruma)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom afsagt den 30. november 2022 i de forenede sager T-316/14 RENV og T-148/19 ophæves, for så vidt som den vedrører frifindelse af Rådet i de søgsmål, som appellanten havde anlagt med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/513 ⁽¹⁾ af 26. marts 2015, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1325 ⁽²⁾ af 31. juli 2015, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/2425 ⁽³⁾ af 21. december 2015, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 ⁽⁴⁾ af 12. juli 2016, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/150 ⁽⁵⁾ af 27. januar 2017, Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2017/1420 ⁽⁶⁾ af 4. august 2017, Rådets afgørelse (FUSP) 2019/25 ⁽⁷⁾ af 8. januar 2019, og Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1341 ⁽⁸⁾ af 8. august 2019, for så vidt som de vedrører PKK (alias KADEK alias KONGRA-GEL).
- Der træffes endelig afgørelse i de forhold, der er omhandlet i nærværende appelsag, og disse gennemførelsesforordninger og afgørelser annulleres, for så vidt som de vedrører PKK (alias KADEK alias KONGRA-GEL).
- Rådet tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger i forbindelse med nærværende appelsag og de forenede sager T-316/14 RENV og T-148/19, med tillæg af renter.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten begik fejl i den appellerede dom på de følgende punkter:

- I. Retten begik en retlig fejl vedrørende artikel 1, stk. 3, første afsnit, i fælles holdning ⁽⁹⁾ 2001/931 navnlig for så vidt angår den fortolkning, der skulle anlægges af »formålene« hermed, og dens anvendelse på sagen. Retten konkluderede fejlagtigt, at anbringendet om tilsidesættelse af fælles holdning 2001/931 skulle forkastes.
- II. Retten fastslog fejlagtigt, at Rådet kunne støtte sig på kendelsen af 29. marts 2001 fra Det Forenede Kongeriges indenrigsminister (herefter »2001-afgørelsen«) som den afgørelse, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931, idet det ikke er klart, om de forhold, der er nævnt i begrundelsen i forbindelse med 2001-afgørelsen, underbygger 2001-afgørelsen, og idet disse forhold er forældede og ikke understøtter konklusionen om, at appellanten var en terroristgruppe som omhandlet i denne artikel. Retten konkluderede fejlagtigt, at anbringendet vedrørende tilsidesættelse af artikel 1, stk. 3 og 4, i fælles holdning 2001/931, for så vidt som de omtvistede foranstaltninger er baseret på 2001-afgørelsen, måtte forkastes.
- III. Retten fastslog fejlagtigt, at Rådets fornyede gennemgang opfyldte forpligtelserne i henhold til artikel 1, stk. 6, i fælles holdning 2001/931, at gennemgangen blev foretaget på behørig vis, og at appellants anbringende om, at artikel 1, stk. 6, var blevet tilsidesat af Rådet, skulle forkastes for så vidt angik foranstaltningerne for 2015-2017 og afgørelserne for 2019.
- IV. Retten begik en retlig fejl vedrørende proportionalitetsprincippet og anvendte det forkert på den foreliggende sag.

V. Retten fandt fejlagtigt, at Rådet havde opfyldt sin begrundelsespligt.

-
- (¹) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/513 af 26.3.2015 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 790/2014 (EUT 2015, L 82, s. 1).
- (²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1325 af 31.7.2015 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2015/513 (EUT 2015, L 206, s. 12).
- (³) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/2425 af 21.12.2015 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2015/1325 (EUT 2015, L 334, s. 1).
- (⁴) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 af 12.7.2016 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2015/2425 (EUT 2016, L 188, s. 1).
- (⁵) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/150 af 27.1.2017 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 (EUT 2017, L 23, s. 3).
- (⁶) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2017/1420 af 4.8.2017 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2017/15 (EUT 2017, L 204, s. 3).
- (⁷) Rådets afgørelse (FUSP) 2019/25 af 8.1.2019 om ændring og ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2018/1084 (EUT 2019, L 6, s. 6).
- (⁸) Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1341 af 8.8.2019 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2019/25 (EUT 2019, L 209, s. 15).
- (⁹) Rådets fælles holdning af 27.12.2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT 2001, L 344, s. 93).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. december 2022 — PM mod Senatsverwaltung für Justiz og Vielfalt und Antidiskriminierung, *procesdeltager*: CM (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-304/22) (¹)

(2023/C 112/37)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

(¹) EUT C 318 af 22.8.2022.

RET TEN

Rettens dom af 8. februar 2023 — Aquind m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-295/20) ⁽¹⁾

(Energi – transeuropæisk energiinfrastruktur – forordning (EU) nr. 347/2013 – delegeret forordning om ændring af listen over projekter af fælles interesse – artikel 172, stk. 2, TEUF – en medlemsstats afslag på godkendelse af et projekt om samkøring af elektricitet med henblik på indrømmelse af status som projekt af fælles interesse – Kommissionens manglende optagelse af projektet på den ændrede liste – begrundelsespligt – princippet om god forvaltningsskik – ligebehandling – retssikkerhed – berettiget forventning – proportionalitet – energichartertraktatens artikel 10)

(2023/C 112/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Aquind Ltd (Wallsend, Det Forenede Kongerige), Aquind SAS (Rouen, Frankrig) og Aquind Energy Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved solicitors S. Goldberg, C. Davis og J. Bille og advokat E. White)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og B. De Meester, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og S. Costanzo, som befuldmægtigede), Kongeriet Spanien (ved M. Ruiz Sánchez, som befuldmægtiget) og Den Franske Republik (ved A.-L. Desjonquères, A. Daniel, W. Zemamta og R. Bénard, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med deres søgsmål, som er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/389 af 31. oktober 2019 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 for så vidt angår EU-listen over projekter af fælles interesse (EUT 2020, L 74, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Aquind Ltd, Aquind SAS og Aquind Energy Sàrl betaler sagsomkostningerne.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.7.2020.

Retten dom af 8. februar 2023 — Carpatair mod Kommissionen(Sag T-522/20) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – luftfartssektoren – foranstaltninger gennemført af Rumænien til fordel for Timișoara lufthavn – foranstaltninger gennemført af Timișoara lufthavn til fordel for Wizz Air og de luftfartsselskaber, der benytter denne lufthavn – afgørelse, hvorved det fastslås, at der delvist ikke foreligger statsstøtte til fordel for Timișoara lufthavn og de luftfartsselskaber, der benytter denne – lufthavnsafgifter – annullationssøgsmål – regelfastsættende retsakt – individuelt berørt – væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling – umiddelbart berørt – søgsmålsinteresse – formaliteten – artikel 107, stk. 1, TEUF – selektiv karakter – fordel – kriteriet privat aktør)

(2023/C 112/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Carpatair SA (Timișoara, Rumænien) (ved advokaterne J. Rivas Andrés og A. Manzaneque Valverde)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Tomat og C. Georgieva, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne E. Vahida, S. Rating og I.-G. Metaxas-Maranghidis) og Societății Naționale »Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia« SA (AITTV) (Ghiroda, Rumænien) (ved solicitors V. Power og R. Hourihan)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2021/1428 af 24. februar 2020 om Rumæniens statsstøtte SA.31662 — C/2011 (ex NN/2011) til Timișoara International Airport — Wizz Air (EUT 2021, L 308, s. 1), for så vidt som det i denne afgørelse blev fastslået, at visse foranstaltninger ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

Konklusion

- 1) Artikel 2 i Kommissionens afgørelse (EU) 2021/1428 af 24. februar 2020 om Rumæniens statsstøtte SA.31662 — C/2011 (ex NN/2011) til Timișoara International Airport — Wizz Air annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at de lufthavnsafgifter, der fremgår af luftfartsinformationspublikationen af 2010 og aftalerne indgået mellem Societății Naționale »Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia« SA (AITTV) og Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) i 2008 (herunder ændringsaftalerne af 2010), ikke udgør statsstøtte.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Carpatair SA afholdte omkostninger.
- 3) Wizz Air Hungary og AITTV bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 378 af 9.11.2020.

Rettens dom af 8. februar 2023 — PBL og WA mod Kommissionen(Sag T-538/21) ⁽¹⁾**(Statsstøtte – støtte til fordel for en fodboldklub – afvisning af registrering af en klage indgivet af et af medlemmerne af en fodboldklub – egenskab af interesseret part)**

(2023/C 112/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Peña Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) (Bron, Frankrig) og WA (ved advokat J. Branco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og G. Braga da Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med deres søgsmål har sagsøgerne i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om dels annullation af Kommissionens afgørelse COMP/C.4/AH/mdr 2021(092342) af 1. september 2021 om status for en klage, der blev indgivet vedrørende en påstået statsstøtte, som var blevet tildelt fodboldklubben Paris Saint-Germain (SA.64489), dels udstedelse af en række påbud rettet til Europa-Kommissionen.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Peña Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) og WA betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 25.10.2021.

Rettens dom af 8. februar 2023 — UniSkin mod EUIPO — Unicskin (UNISKIN by Dr. Søren Frankild)(Sag T-787/21) ⁽¹⁾**[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket UNISKIN by Dr. Søren Frankild – det ældre nationale figurmærke UNICSKIN YOUR EFFECTIVE SOLUTION – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem de omtvistede varer og tjenesteydelser – det ældre varemærkes særpræg – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]**

(2023/C 112/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: UniSkin ApS (Silkeborg, Danmark) (ved advokat M. Hoffgaard Rasmussen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Śliwińska og T. Frydendahl, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Unicskin, SL (Madrid, Spanien)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. oktober 2021 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 771/2021-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) UniSkin ApS betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 73 du 14.2.2022.

Rettens dom af 8. februar 2023 — Bensoussan mod EUIPO — Lulu's Fashion Lounge (LOULOU STUDIO)

(Sag T-24/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket LOULOU STUDIO – det ældre internationale ordmærke LULU'S – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 112/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ugo Bensoussan (Paris, Frankrig) (ved advokaterne V. Bouchara og A. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved T. Frydendahl, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Lulu's Fashion Lounge LLC (Chico, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne C. Bercial Arias, K. Dimidjian-Lecompte og K. Henry)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. november 2021 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 480/2021-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Ugo Benoussan betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 28.3.2022.

Retten dom af 8. februar 2023 — Sport1 mod EUIPO — SFR (SFR SPORT1)(Sag T-141/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket SFR SPORT 1 – det ældre nationale og internationale figurmærke sport1 – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – fornødent særpræg opnået ved brug – indbyrdes afhængighed mellem faktorer]

(2023/C 112/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sport1 GmbH (Ismaning, Tyskland) (ved advokaterne J. Krekel og C. Otto)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Société française du radiotéléphone — SFR (Paris, Frankrig) (ved advokat M. Pasquier)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. december 2021 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2329/2020-1).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 10. december 2021 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2329/2020-1) annulleres delvist, for så vidt som appelkammeret fastslog, at der ikke var nogen risiko for forveksling i forhold til de tjenesteydelser, der er omfattet af det ansøgte varemærke, og som der er henvist til i denne afgørelses punkt 42-44 og 52-61.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sport1 GmbH afholdte omkostninger.
- 4) Société française du radiotéléphone — SFR bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 10.5.2022.

Retten kendelse af 9. februar 2023 — Folkertsma mod Kommissionen(Sag T-778/21) ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål – kontrakt om teknisk bistand med henblik på at understøtte overgangen i Bangsamoro (Subatra) – Kommissionens anmodning om, at sagsøgeren erstattes som ekspert – opsigelse af kontrakten mellem den valgte tilbudsgiver og sagsøgeren – ansvar uden for kontraktforhold – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, der tillægger borgerne rettigheder – årsagssammenhæng – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2023/C 112/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rommert Folkertsma (Zierikzee, Nederlandene) (ved advokaterne L. Levi og P. Baudoux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito og T. Van Noyen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med søgsmålet støttet på artikel 268 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som han har lidt som følge af Europa-Kommissionens anmodning om at erstatte ham som ekspert inden for rammerne af et projekt om teknisk bistand under Den Europæiske Union til fordel for Republikken Filippinerne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Rommert Folkertsma betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 84 af 21.2.2022.

Rettens kendelse af 7. februar 2023 — Euranimi mod Kommissionen

(Sag T-81/22) (¹)

(Annullations søgsmål – dumping – import af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Indien og Indonesien – endelig antidumpingtold – ikke individuelt berørt – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – afvisning)

(2023/C 112/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Association of Non Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler og V. Villante)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck og G. Luengo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren, der er en sammenslutning, som repræsenterer interesserne hos europæiske importører, distributører forhandlere og forarbejdere af ikke-integreret stål, rustfrit stål og metalprodukter, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2012 af 17. november 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Indien og Indonesien (EUT 2021, L 410, s. 153).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om anmodningen om intervention fra European Steel Associations Association (Eurofer).

- 3) European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) betaler sagsomkostningerne.
- 4) Euranimi, Europa-Kommissionen og Eurofer bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sidstnævnte selskabs anmodning om intervention.

(¹) EUT C 148 af 4.4.2022.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 1. februar 2023 — Grodno Azot og Khimvolokno Plant mod Rådet

(Sag T-117/22 R)

(Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus – anmodning om udsættelse af gennemførelsen – ingen uopsættelighed)

(2023/C 112/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Grodno Azot AAT (Grodno, Belarus) og Khimvolokno Plant (Grodno) (ved advokaterne N. Tuominen og L. Engelen)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Boggio Tomasaz og A. Antoniadis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med anmodningen støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgerne anmodet om udsættelse af gennemførelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2021/2125 af 2. december 2021 om gennemførelse af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Hviderusland (EUT 2021, L 430 I, s. 16) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/2124 af 2. december 2021 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT 2021, L 430 I, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Rettens kendelse af 30. januar 2023 — Beijing Unicorn Technology mod EUIPO — WD Plus (Gengivelse af en cirkel med to spidser)

(Sag T-631/22) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2023/C 112/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Beijing Unicorn Technology Co. Ltd (Beijing, Kina) (ved advokaterne M. Kinkeldey, S. Brandstätter og S. Clotten)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: WD Plus GmbH (Hannover, Tyskland)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. juli 2022 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 246/2022-2).

Konklusion

1. Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
2. Beijing Unicorn Technology Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 463 af 5.12.2022.

Sag anlagt den 25. januar 2023 — Stevi og The New York Times mod Kommissionen

(Sag T-36/23)

(2023/C 112/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Matina Stevi (Bruxelles, Belgien), The New York Times Company (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokat B. Klooststra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens bekræftende afgørelse C(2022) 8371 final af 15. november 2022 (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾, navnlig artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001, og tilsidesættelse af artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Kommissionen har ved anvendelse af et udenretligt argument, der er baseret på artikel 7, stk. 1, i Kommissionens afgørelse (EU) 2021/2121⁽²⁾, retstridigt tilsidesat forordning nr. 1049/2001, navnlig denne forordnings artikel 3, litra a), eftersom den fastslog, at ikke-registrerede tekstbeskeder ikke udgør dokumenter som omhandlet i forordning nr. 1049/2001, og/eller undlod at anvende artikel 3, litra a), i forordning nr. 1049/2001 på de ønskede oplysninger, og Kommissionen har herved ligeledes tilsidesat den grundlæggende ret til at modtage oplysninger som omhandlet i artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af forordning nr. 1049/2001, navnlig denne forordnings artikel 2, stk. 3.

Kommissionen har ved anvendelse af et udenretligt argument, der er baseret på artikel 7, stk. 1, i afgørelse 2021/2121, retstridigt tilsidesat artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001, eftersom den fastslog, at ikke-registrerede tekstbeskeder ikke udgør dokumenter, som Kommissionen er i besiddelse af som omhandlet i forordning nr. 1049/2001, og/eller fortolkede artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 på en sådan måde, at Kommissionen konkluderede, at den ikke var i besiddelse af de ønskede dokumenter.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og af begrundelsespligten.

I den anfægtede afgørelse fastslog Kommissionen uden at give nogen begrundelse, at de ønskede oplysninger ikke fandtes, hvorved den helt ubegrundet modsagde Kommissionens formand, hvilket udgør en administrativ fejlbehandling.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

(²) Kommissionens afgørelse (EU) 2021/2121 af 6.7.2020 om forvaltning af fortegnelser og arkiver (EUT 2021, L 430, s. 30).

Sag anlagt den 3. februar 2023 — Pollen + Grace mod EUIPO — Grace Foods (POLLEN + GRACE)

(Sag T-41/23)

(2023/C 112/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pollen + Grace Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister-at-law P. Johnson og solicitor L. Buckley)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Grace Foods Ltd (Castries, Saint Lucia)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pollen + Grace Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket POLLEN + GRACE — registreringsansøgning nr. 17 099 623

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. december 2022 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1815/2021-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og Grace Foods Ltd tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af Pollen + Grace Ltd afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. februar 2023 — Kaili mod Parlamentet og EPPO

(Sag T-46/23)

(2023/C 112/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eva Kaili (Ixelles, Belgien) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 15. december 2022 truffet af Den Europæiske Anklagemyndighed om anmodning om ophævelse af sagsøgerens parlamentariske immunitet.
- Annullation af afgørelsen af 10. januar 2023 truffet af Europa-Parlamentets formand om at bekendtgøre denne anmodning for Parlamentets plenarforsamling og henvise den til Retsudvalget.
- Parlamentet og EPPO tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den europæiske chefanklager manglende kompetence til at udstede den anfægtede afgørelse: I henhold til de bestemmelser i artikel 9 i Europa-Parlamentets forretningsorden, der finder anvendelse, var det på tidspunktet for den europæiske chefanklagers vedtagelse af afgørelsen af 15. december 2022, alene medlemsstaterne, som var bemyndigede til at udstede en sådan afgørelse. Følgelig var den europæiske chefanklager ikke kompetent til at træffe afgørelsen af 15. december 2022.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af to væsentlige formforskrifter:
 - Manglende begrundelse: Den europæiske chefanklagers afgørelse uddyber ikke nærmere, i) om sagsøgeren er blevet grebet på fersk gerning, og ii) om sagsøgerens privilegier og immuniteter udgør en hindring for efterforskningen af de påståede uregelmæssigheder
 - Tilsidesættelse af retten til forsvar: Hverken den europæiske chefanklager eller Europa-Parlamentets formand har givet sagsøgeren mulighed for at få kopier af de dokumenter, som de har lagt til grund for deres afgørelser. Ydermere blev sagsøgeren ikke hørt forud for vedtagelsen af de anfægtede afgørelser.
3. Tredje anbringende om, at begrundelsen er utilstrækkelig og ikke-fyldestgørende og dermed i strid med artikel 29, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«)⁽¹⁾ og/eller tilsidesættelse af bestemmelserne i denne forordning og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af demokratiprincippet og retten til en retfærdig rettergang.

(¹) EUT 2017, L 283, s. 1.

Sag anlagt den 7. februar 2023 — Vinet Miłosz Jeleń mod EUIPO — The Animal Store, Food and Accessories (WILD INSPIRED)

(Sag T-47/23)

(2023/C 112/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Vinet Miłosz Jeleń (Mszalnica, Polen) (ved advokat M. Bac-Matuszewska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The Animal Store, Food and Accessories, SL (Valencia, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: The Animal Store, Food and Accessories, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket WILD INSPIRED — registreringsansøgning nr. 18 334 973

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. december 2022 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1299/2022-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. februar 2023 — Olive Line International mod EUIPO — Santa Rita Harinas (SANTARRITA)

(Sag T-52/23)

(2023/C 112/52)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Olive Line International, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat K. Guridi Sedlak)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Santa Rita Harinas, SLU (Loranca de Tajuña, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Olive Line International, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SANTARRITA — registreringsansøgning nr. 18 236 520

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. december 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 577/2022-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og det fastslås, at der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, idet medsagsøgte, der er indehaver af det varemærke, hvorpå indsigelsen er støttet, ikke har godtgjort, at der er gjort et minimum af brug og reel brug af vedkommendes tegn for varen stegte løg.
- Subsidiært og kumulativt annulleres den anfægtede afgørelse, og det fastslås, at der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker for så vidt angår varerne forarbejdede oliven og stegte løg i klasse 29, da der er tale om forskellige produkter.
- EUIPO og den anden part i sagen, såfremt denne intervenserer, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. februar 2023 — TVR Automotive mod EUIPO — TVR Italia (TVR)

(Sag T-53/23)

(2023/C 112/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: TVR Automotive Ltd (Walliswood, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: TVR Italia Srl (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: TVR Automotive Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket TVR — registreringsansøgning nr. 12 185 922

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. oktober 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1493/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og TVR Italia S.R.L., såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. februar 2023 — Tiendanimal mod EUIPO — Salvana Tiernahrung (SALVAJE)

(Sag T-55/23)

(2023/C 112/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tiendanimal Comercio Electronico de Articulos para Mascotas, SL (Malaga, Spanien) (ved advokat S. Correa Rodriguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Salvana Tiernahrung GmbH (Klein Offenseth-Sparrieshoop, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Tiendanimal Comercio Electronico de Articulos para Mascotas, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket SALVAJE — registreringsansøgning nr. 14 882 666

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. november 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2192/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse og afslaget på registrering af EU-varemærkesansøgning nr. 14 882 666 SALVAJE (og design) i klasse 31 og en del af tjenesteydelserne i klasse 35 annulleres.
- EUIPO og Salvana Tiernahrung GmbH, såfremt dette selskab beslutter at intervenere den foreliggende sag, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 8. februar 2023 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Ahlberg Dollarstore (A'PEAL)**(Sag T-56/23)**

(2023/C 112/55)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat R. Guerras Mazón)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Ahlberg Dollarstore AB (Kista, Sverige)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Ahlberg Dollarstore AB*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket A'PEAL — registreringsansøgning nr. 18 337 467*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 15. november 2022 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 911/2022-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres og varemærket nægtes registreret for alle varer i klasse 3 og 5.
- EUIPO og Ahlberg-Dollarstore AB, såfremt Ahlberg-Dollarstore AB beslutter at intervenere i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 9. februar 2023 — Goldair Tourism mod EUIPO — Gkolemis Etaireia (Goldair Tourism)**(Sag T-57/23)**

(2023/C 112/56)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Goldair Tourism Touristikes Epicheiriseis AE (Paiania, Grækenland) (ved advokat E. Ventouri)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Gkolemis Etaireia Aeroporikon Exypiretiseon AE (Marousi, Grækenland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Goldair Tourism Touristikes Epicheiriseis AE

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Goldair Tourism — EU-varemærkereгистраering nr. 18 275 928

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. december 2022 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1385/2022-4)

Påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede afgørelse for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, dvs. for så vidt angår den del, hvori begæringen om ugyldighed tages til følge.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 27, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625

— Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a) og artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 9. februar 2023 — Supermac's mod EUIPO — McDonald's International Property (BIG MAC)

(Sag T-58/23)

(2023/C 112/57)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Supermac's (Holdings) Ltd (Galway, Irland) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: McDonald's International Property Co. Ltd (Chicago, Illinois, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: McDonald's International Property Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket BIG MAC — EU-varemærkereгистраering nr. 62 638

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. december 2022 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 543/2019-4)

Påstande

— Punkt 1 i den anfægtede afgørelses konklusion annulleres, for så vidt som dette vedrører:

— »næringsmidler fremstillet af kød og fjerkræprodukter, sandwich med kød, sandwich med kylling« i klasse 29 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret

- »sandwicher, kyllingesandwicher« i klasse 30
- »tjenesteydelser udbudt af eller forbundet med drift af restauranter og andre etableringer eller faciliteter, der beskæftiger sig med at udbyde tilberedte mad- og drikkevarer samt drive-in-faciliteter; tilberedning af madvarer til at tage med« i klasse 42.
- Den anfægtede afgørelse ændres, således at der gives afslag på McDonald's klage for alle varer og tjenesteydelser med undtagelse af »kødsandwicher« i klasse 30.
- EUIPO og, såfremt McDonald's intervenserer, McDonald's International Property Company, Ltd tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EU) 207/2009.

Sag anlagt den 10. februar 2023 — DEC Technologies mod EUIPO — Tehnoexport (DEC FLEXIBLE TECHNOLOGIES)

(Sag T-59/23)

(2023/C 112/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: DEC Technologies BV (Enschede, Nederlandene) (ved advokat R. Brtko)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tehnoexport d.o.o. (Indjija, Serbien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: DEC Technologies BV

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket DEC FLEXIBLE TECHNOLOGIES –EU-varemærke nr. 18 194 573

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. december 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2009/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 9. februar 2023 — Ilovepdf mod EUIPO (ILOVEPDF)**(Sag T-60/23)**

(2023/C 112/59)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Ilovepdf, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat J. Oriol Asensio)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket ILOVEPDF — registreringsansøgning nr. 18 142 577*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 18. november 2022 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 641/2021-5)**Påstande**

— Den anfægtede afgørelse (og den omtvistede afgørelse af 12.2.2021) annulleres, og der træffes en ny afgørelse, som erstatter de tidligere afgørelser, med henblik på procedurens fortsættelse til offentliggørelse af det ansøgte tegn i EU-varemærketidende og udstedelse af det ansøgte tegn ILOVEPDF. EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne og tilbagebetale de gebyrer, der er betalt til EUIPO vedrørende sagen for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringender

- Manglende afgørelse vedrørende et vigtigt forudgående processuelt spørgsmål vedrørende prøvelse af afgørelser og efterfølgende gentagelse af hindringer for registrering, som er blevet udeladt i den afgørelse, der er truffet af appelkammeret ved EUIPO
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 10. februar 2023 — Ona Investigación mod EUIPO — Formdiet (BIOPÔLE)**(Sag T-61/23)**

(2023/C 112/60)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Ona Investigación, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat T. Villate Consonni)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Formdiet, SA (Alcarras, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Formdiet, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket BIOPÔLE — registreringsansøgning nr. 18 157 716

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. november 2022 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1097/2022-5)

Påstande

Sagsøgeren gives medhold, og det fastslås, at ansøgningen om registrering af det omtvistede varemærke skal afslås.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. februar 2023 — Aesculap mod EUIPO– Aeneas (AESKUCARE Food Intolerance)

(Sag T-64/23)

(2023/C 112/61)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Aesculap AG (Tuttlingen, Tyskland) (ved advokat N. Hebeis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Aeneas GmbH & Co. KG (Wendelsheim, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Aeneas GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket AESKUCARE Food Intolerance — registreringsansøgning nr. 17 918 102

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. november 2022 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 21/2022-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, i det omfang den afgørelse, der blev truffet af indsigelsesafdelingen ved EUIPO den 30. november 2021, blev ophævet, og indsigelsen blev forkastet for så vidt angår de ansøgte varer og tjenesteydelser i klasse 5, 42 og 44.
- EUIPO tilpligtes at betale de omkostninger, der er forbundet med sagens behandling for Retten, og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne, der var forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. februar 2023 — Aesculap mod EUIPO — Aeneas (AESKUCARE)**(Sag T-65/23)**

(2023/C 112/62)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Aesculap AG (Tuttlingen, Tyskland) (ved advokat N. Hebeis)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Aeneas GmbH & Co. KG (Wendelsheim, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Aeneas GmbH & Co. KG*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket AESKUCARE — registreringsansøgning nr. 17 789 025*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. november 2022 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 18/2022-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den afgørelse, der blev truffet af indsigelsesafdelingen ved EUIPO den 30. november 2021, herved blev annulleret, og indsigelsen blev forkastet for de ansøgte varer og tjenesteydelser i klasse 5, 42 og 44.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten, og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. februar 2023 — Aesculap mod EUIPO — Aeneas (AESKUCARE Allergy)**(Sag T-66/23)**

(2023/C 112/63)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Aesculap AG (Tuttlingen, Tyskland) (ved advokat N. Hebeis)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Aeneas GmbH & Co. KG (Wendelsheim, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Aeneas GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket AESKUCARE Allergy — registreringsansøgning nr. 17 917 493

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. november 2022 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 20/2022-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den afgørelse, der blev truffet af indsigelsesafdelingen ved EUIPO den 30. november 2021, herved blev annulleret, og indsigelsen blev forkastet for de ansøgte varer og tjenesteydelser i klasse 5, 42 og 44.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten, og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 10. februar 2023 — DEC Technologies mod EUIPO — Tehnoexport (Gengivelse af en firkant med kurver)

(Sag T-68/23)

(2023/C 112/64)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: DEC Technologies BV (Enschede, Nederlandene) (ved advokat R. Brtko)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tehnoexport d.o.o. (Indjija, Serbien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: DEC Technologies BV

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket (Gengivelse af en firkant med kurver) EU-varemærke nr. 18 124 427

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. november 2022 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2012/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA